

SPØRGSMÅL VEDRØRENDE EU-LOVRAMMERNE FOR TRÆ OG TRÆPRODUKTER, SOM DER BØR UDARBEJDES EN VEJLEDNING FOR

INDLEDNING

Forordning (EU) nr. 995/2010 om fastlæggelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning¹ (EU-træforordningen) indeholder bestemmelser om vedtagelse af ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger fra Kommissionens side med henblik på ensartet gennemførelse. Kommissionen vedtog en delegeret forordning om fastlæggelse af detaljerede krav og procedureregler for anerkendelse og inddragelse af anerkendelse af overvågningsorganer² samt en gennemførelsesforordning om de nærmere regler for due diligence-ordningen samt hyppigheden og arten af de kompetente myndigheders tilsyn med overvågningsorganerne³.

Efter høringer af interessenter, eksperter fra medlemsstaterne og medlemmer af FLEGT-Udvalget var der enighed om, at visse aspekter af EU-træforordningen bør præciseres. Der var enighed om, at der var behov for et vejledende dokument, hvor spørgsmål vedrørende EU-træforordningen og dens ikkelovgivningsmæssige retsakter blev taget op. Denne vejledning blev drøftet og uddybet med bistand fra FLEGT-Udvalget.

Det vejledende dokument får ikke nogen bindende retsvirkning. Dets eneste formål er at forklare visse aspekter af EU-træforordningen og Kommissionens to ikkelovgivningsmæssige retsakter. Den hverken erstatter, tilføjer eller ændrer bestemmelserne i forordning (EU) nr. 995/2010, Kommissionens forordning (EU) nr. 363/2012 eller Kommissionens forordning (EU) nr. 607/2012, som udgør det gældende retsgrundlag. De spørgsmål, der tages op i det vejledende dokument, bør ikke anskues isoleret, men i stedet anvendes sammen med lovgivningen og ikke som selvstændig reference.

Vi mener imidlertid, at det vejledende dokument vil være en nyttig reference for alle, som skal overholde EU-træforordningen, eftersom den belyser dele af lovgivningsteksten, som er vanskelige at forstå. Det vejledende dokument tjener ligeledes som vejledning for de nationale kompetente myndigheder og håndhævelsesorganer i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af denne lovgivningsmæssige pakke.

Under høringen om uddybelse af Kommissionens to ikkelovgivningsmæssige retsakter og efter at have afholdt en lang række bilaterale møder med interessenter blev der fremhævet en række spørgsmål, som medtages i det vejledende dokument. Når der er indsamlet erfaring med anvendelsen af EU-træforordningen, kan listen om nødvendigt udvides yderligere, og dokumentet kan tilsvarende suppleres.

¹ EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

² EUT L 115 af 27.4.2012, s. 12.

³ EUT L 177 af 7.7.2012, s. 16.

1. Definitionen af "bringe i omsætning"

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 2

[...]

"bringe i omsætning": enhver form for første levering, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, af træ og træprodukter på det indre marked med henblik på distribution eller anvendelse som led i erhvervsvirksomhed, mod eller uden vederlag. Dette omfatter også levering ved hjælp af fjernkommunikationsteknik som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg [3]. Levering på det indre marked af træprodukter fremstillet af træ eller træprodukter, der allerede er bragt i omsætning på det indre marked, betragtes ikke som at "bringe i omsætning"

[...]

I henhold til denne definition skal "levering" ske:

- **på det indre marked** – så træet skal være fysisk til stede i EU, enten fældet eller importeret og toldbehandlet til fri omsætning, eftersom produkter ikke får status som "EU-varer", før de er ført ind i toldunionens område. Varer under særlige toldprocedurer (f.eks. midlertidig import, aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol, toldoplag, frizoner) samt varer i transit og genudførsel anses ikke for at være bragt i omsætning.
- **første levering** – træprodukter, som allerede er bragt i omsætning i EU, og produkter fremstillet af træprodukter, som allerede er bragt i omsætning, er ikke omfattet. Første levering af et produkt henviser endvidere til det enkelte produkt, som bringes i omsætning efter ikrafttrædelsen af EU-træforordningen (3. marts 2013) og ikke til lanceringen af et nyt produkt eller produktsortiment. Desuden henviser det at bringe i omsætning til det enkelte produkt, ikke en type produkt, uanset om det er fremstillet som en individuel enhed eller en serie.

- **som led i erhvervsvirksomhed** – betyder, at forordningen ikke stiller krav til ikkeerhvervsmæssige forbrugere.

Alle ovennævnte elementer skal være til stede på samme tid. "Bringe i omsætning" bør derfor forstås, som når en virksomhed første gang stiller træ eller træprodukter til rådighed på EU's marked til distribution eller brug som led i erhvervsvirksomhed.

Forordningens bestemmelser vedrørende "virksomheder" gælder derfor:

- firmaer eller personer, som fælder træ i EU med henblik på fremstilling eller distribution til erhvervsmæssige eller ikkeerhvervsmæssige forbrugere
- firmaer eller personer, som importerer træ eller træprodukter i EU med henblik på fremstilling eller distribution til erhvervsmæssige eller ikkeerhvervsmæssige forbrugere, og
- firmaer eller personer, som fælder træ i EU eller importerer træ eller træprodukter i EU, udelukkende til egen forretningsmæssige brug.

I henhold til denne fortolkning skal et firma, som fælder træ i EU eller importerer træ eller træprodukter i EU til brug i egen organisation, gennemføre en due diligence-ordning. I henhold til denne fortolkning skal træet ikke nødvendigvis sælges eller fysisk overdrages til en specifik person. Træet er omfattet af forordningen, så snart en leverandør stiller det til rådighed til distribution eller brug i EU⁴.

I henhold til forordningen skal stillingen for de "agenter", som optræder som mellemlid, og som skaffer produkter til andre og ikke blot optræder som speditør, fastlægges på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag og de gældende kontraktbestemmelser. En "agent", som køber og importerer varer i EU for at imødekomme forventede ordrer fra købere, udgør selv en "virksomhed" i modsætning til en reel agent, som udelukkende handler på en anden parts vegne og på intet tidspunkt selv ejer produkterne.

For træ fældet uden for EU:

- Hvis et EU-baseret firma køber træ eller træprodukter i et tredjeland og importerer dem i EU, bliver det EU-baserede firma til en virksomhed i henhold til forordningen, når træet eller træprodukterne føres ind i EU.
- Hvis et EU-baseret firma køber træ eller træprodukter i et tredjeland og derefter får en agent til at importere dem i EU, bliver det EU-baserede firma til en virksomhed i henhold til forordningen, når træet eller træprodukterne føres ind i EU.
- Hvis et EU-baseret firma bestiller træ eller træprodukter i et tredjeland fra en ikke-EU-baseret leverandør, som importerer dem i EU, bliver EU-firmaet til en virksomhed i henhold til forordningen, når træet føres ind i EU (selv om ejendomsretten formelt ikke overdrages, før træet leveres til det EU-baserede firma).

⁴ Denne fortolkning stemmer i vid udstrækning overens med tilgangen i Vejledning i anvendelsen af de direktiver, der er udarbejdet på grundlag af den nye metode og den globale metode ("den blå vejledning"), som kan ses på: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/blue-guide/guidepublic_en.pdf. Definitionen i EU-træforordningen adskiller sig imidlertid fra den, der anvendes i direktiverne om det indre marked.

- Hvis et ikke-EU-baseret firma importerer træ eller træprodukter i EU og får dem frigjort til fri omsætning og derefter søger en køber, bliver det ikke-EU-baserede firma til en virksomhed i henhold til forordningen, når træet eller træprodukterne føres ind i EU (fordi det ikke-EU-baserede firma har stillet træprodukterne til rådighed på EU's marked).
- Hvis et ikke-EU-baseret firma sælger træ eller træprodukter fra et tredjeland direkte ikke-ikkeerhvervsmæssige slutbrugere i EU, bliver det ikke-EU-baserede firma til en virksomhed i henhold til forordningen, når træet eller træprodukterne føres ind i EU.

Alle virksomheder, uanset om de er baseret i eller uden for EU, skal overholde forbuddet mod at bringe ulovligt fældet træ i omsætning samt kravet om at udøve due diligence.

Scenarier, der viser, hvordan fortolkningen af at bringe i omsætning ville fungere i praksis, findes i bilag I.

EU-træforordningen har ikke tilbagevirkende kraft. Det betyder, at forbuddet ikke gælder træ og træprodukter, der bringes i omsætning inden forordningens ikrafttrædelse den 3. marts 2013. Virksomhederne skal imidlertid, når de kompetente myndigheder kontrollerer dette, vise, at de har etableret en due diligence-ordning, som fungerer fra den 3. marts 2013. Det er derfor vigtigt, at virksomhederne kan identificere deres levering før og efter denne dato. Kravet om sporbarhed for forhandlere gælder ligeledes fra denne dato.

2. Definition af ubetydelig risiko

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 6

Due diligence-ordninger

[...]

c) medmindre den risiko, der er blevet identificeret som led i de i litra b) omhandlede risikovurderingsprocedurer, er ubetydelig, risikobegrænsende procedurer, der består af en række foranstaltninger og procedurer, som er hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede med henblik på effektivt at minimere risikoen, og som kan omfatte krav om yderligere oplysninger eller dokumentation og/eller krav om ekstern kontrol.

Due diligence kræver, at en virksomhed indsamler oplysninger om træ og træprodukter og deres leverandører for at foretage en fuld risikovurdering. De oplysninger, der skal vurderes i henhold til artikel 6, kan opdeles i to kategorier.

- Artikel 6, stk. 1, litra a) – specifikke oplysninger om selve træet eller træproduktet: en beskrivelse, hugstlandet (og, hvor det er relevant, den region i landet, hvor træet blev fældet, samt hugstrettigheder), leverandøren og forhandleren samt dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning.
- Artikel 6, stk. 1, litra b) – generelle oplysninger vedrørende vurderingen af produktet, specifikke oplysninger om udbredelsen af ulovlig fældning af træ af bestemte træarter og udbredelsen af ulovlig fældning eller praksis i hugstlandet og kompleksiteten af forsyningskæden.

Selv om de generelle oplysninger viser virksomhederne, hvordan de skal vurdere risikoniveauet, er de produktspecifikke oplysninger nødvendige for at fastslå risikoen i forbindelse med selve træproduktet. Det betyder, at hvis de generelle oplysninger peger på potentielle risici, skal opmærksomheden i særlig grad rettes mod indsamling af produktspecifikke oplysninger. Hvis produktet kommer fra flere trækilder, er det nødvendigt at vurdere risikoen for hver enkelt del eller art.

Risikoniveauet kan kun vurderes i den konkrete sag, eftersom det afhænger af en række faktorer. Selv om der imidlertid ikke findes et enkelt accepteret system til risikovurdering, vil virksomheden generelt skulle tage hånd om følgende spørgsmål:

- **Hvor blev træet fældet?**

Forekommer der udbredt ulovlig skovhugst i landet eller i regionen eller hugstrettigheder fra træets oprindelsessted? Er den bestemte træart særligt udsat for ulovlig skovhugst? Findes der sanktioner pålagt af FN's Sikkerhedsråd eller af Rådet for Den Europæiske Union imod import eller eksport af træ?

- **Er der grund til bekymring med hensyn til forvaltningsniveauet?**

Forvaltningsniveauet kan muligvis underminere pålideligheden af visse dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning. Landets korruptionsniveau, indekser for forretningsrisici eller andre forvaltningsindikatorer bør derfor tages i betragtning.

- **Er alle dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning, stillet til rådighed af leverandøren, og kan de verificeres?**

Hvis alle mulige dokumenter er til rådighed, er der en stor sandsynlighed for, at produktets forsyningskæde er fastlagt. Der bør være velbegrunder tillid til, at dokumenterne er reelle og pålidelige.

- **Er der tegn på, at et firma i forsyningskæden er involveret i praksis vedrørende ulovlig skovhugst?**

Der er en større risiko for, at træ købt af et firma, som har været involveret i praksis vedrørende ulovlig skovhugst, er fældet ulovligt.

- **Er forsyningskæden kompleks?⁵**

Jo mere kompleks forsyningskæden er, jo sværere kan det være at spore oprindelsen af træ i et produkt tilbage til skovhugstkilden. Manglende tilvejebringelse af de nødvendige oplysninger et vilkårligt sted i forsyningskæden kan øge sandsynligheden for, at ulovligt fældet træ indgår i kæden.

Ubetydelig risiko skal forstås som gældende for en levering, såfremt der efter en fuld vurdering af såvel produktspecifikke som generelle oplysninger ikke kan fastslås nogen årsag til bekymring.

Listen over risikovurderingskriterier er ikke udtømmende. Virksomhederne kan vælge at tilføje yderligere kriterier, hvis de beslutter, at sandsynligheden for, at træet i et produkt er fældet ulovligt, eller alternativt viser tegn på ulovlig fældning.

⁵ "Kompleksiteten af forsyningskæden" præciseres i afsnit 3.

3. Præcisering af "kompleksiteten af forsyningskæden"

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 6

Due diligence-ordninger

[...]

b) risikovurderingsprocedurer, der giver virksomheden mulighed for at analysere og evaluere risikoen for, at ulovligt fældet træ eller træprodukter fremstillet heraf bringes i omsætning.

Sådanne procedurer skal tage hensyn til oplysningerne i litra a) samt de relevante risikovurderingskriterier, herunder:

[...]

– kompleksiteten af forsyningskæden for træ og træprodukter

Kompleksiteten af forsyningskæden hører udtrykkelig til blandt risikovurderingskriterierne i forordningens artikel 6 og er derfor relevant for risikovurderings- og risikobegrænsningsdelen af due diligence-opgaven.

Rationalet bag dette kriterium er, at det kan være vanskeligt at spore træ tilbage til det sted, det er fældet (hugstlandet og, hvor det er relevant, den region i landet, hvor træet er fældet, samt hugstretigheder), hvis forsyningskæden er kompleks. Manglende tilvejebringelse af de nødvendige oplysninger et vilkårligt sted i forsyningskæden kan øge sandsynligheden for, at ulovligt fældet træ indgår i kæden. Det er imidlertid ikke længden af forsyningskæden, som skal anses som den faktor, der øger risikoen. Det vigtige er evnen til at spore træet i et produkt tilbage til det sted, det blev fældet. Risikoniveauet øges, hvis kompleksiteten af forsyningskæden gør det vanskeligt at identificere de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i EU-træforordningen. Uidentificerede trin i forsyningskæden kan føre til den konklusion, at risikoen ikke er ubetydelig.

Kompleksiteten af forsyningskæden øges i takt med antallet af forarbejdningsevksomheder og mellemed mellem hugststedet og virksomheden. Kompleksiteten øges endvidere, når der anvendes en eller flere arter eller trækilder i produktet.

For at kunne vurdere kompleksiteten af forsyningskæden kan virksomhederne bruge følgende spørgsmål, som hverken er obligatoriske eller udelukker andre spørgsmål:

- ✓ Er der flere forarbejdningsvirksomheder og trin i forsyningskæden, inden et bestemt træprodukt bringes i omsætning i EU?
- ✓ Er træet og træprodukterne handlet i mere end ét land, inden de er bragt i omsætning i EU?
- ✓ Består træet i det produkt, der skal bringes i omsætning, af mere end én træart?
- ✓ Kommer træet i det produkt, der skal bringes i omsætning, fra forskellige kilder?

4. Præcisering af kravet om dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 2

[...]

f) "lovligt fældet": fældet i overensstemmelse med hugstlandets gældende lovgivning

g) "ulovligt fældet": fældet i strid med hugstlandets gældende lovgivning

h) "gældende lovgivning": den lovgivning, der gælder i hugstlandet for følgende forhold:

– rettigheder til skovhugst inden for lovmæssigt offentliggjorte grænser

– betaling for rettigheder til hugst og for træ, herunder afgifter i forbindelse med skovhugst

– skovhugst, herunder miljø- og skovbrugslovgivning, herunder lovgivning vedrørende skovforvaltning og bevarelse af den biologiske mangfoldighed, som er i direkte tilknytning til skovhugst

– tredjeparters lovfæstede brugs- og ejendomsret, som skovhugsten påvirker, samt

– handel og told, i det omfang skovbrugssektoren er berørt.

Artikel 6

Due diligence-ordninger

1. [...]

a) foranstaltninger og procedurer, der giver adgang til følgende oplysninger om virksomhedens lager af træ og træprodukter, som er bragt i omsætning:

[...]

dokumenter eller anden form for information, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning

Rationalet bag dette krav er, at grundlaget for definitionen af ulovlig skovhugst i mangel af en internationalt aftalt definition af lovligt fældet træ bør være lovgivningen i det land, hvor træet er fældet.

I EU-træforordningens artikel 6, stk. 1, litra a), sidste led, fastlægges det, at dokumenter eller anden form for information, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning i hugstlandet, skal indsamles som led i due diligence-kravet. Det bør helt fra starten understreges, at dokumenterne skal indsamles som led i risikovurderingen og ikke bør ses som et selvstændigt krav.

Tilgangen i EU-træforordningen er fleksibel, idet den indeholder en liste over en række lovgivningsmæssige områder, men ikke bestemte love, som er forskellige fra land til land, og muligvis skal ændres. For at tilvejebringe dokumenter eller anden form for lovgivning, der viser, at det

pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning i hugstlandet, skal virksomhederne først og fremmest være opmærksomme på, hvilken lovgivning der er gældende i hugstlandet. Hertil kan de finde støtte hos medlemsstaternes kompetente myndigheder i samarbejde med Kommissionen⁶. De kan ligeledes benytte sig af overvågningsorganernes tjenester. I tilfælde af at virksomhederne ikke benytter sig af overvågningsorganer, kan de søge bistand fra organer med ekspertviden om skovsektoren i bestemte lande, hvor der fældes træ og træprodukter.

Kravet om at tilvejebringe dokumenter eller anden form for information bør fortolkes bredt, eftersom der findes forskellig lovgivning i forskellige lande, og de ikke alle kræver, at der udstedes bestemt dokumentation. Det skal derfor læses, som om det omfatter officielle dokumenter udstedt af kompetente myndigheder, dokumenter indeholdende kontraktlige forpligtelser, dokumenter med firmapolitikker, adfærdskodekser, certificering udstedt under ordninger kontrolleret af en ekstern part mv.

Følgende tabel viser nogle konkrete eksempler, som udelukkende tjener til illustration og ikke kan anses for at være obligatoriske eller udtømmende:

1. Dokumentation for rettigheder til skovhugst inden for lovmæssigt offentliggjorte grænser	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. dokumentation for ejerskab/ejendomsret til arealanvendelse eller kontrakter eller rettighedsaftaler
2. Betaling for rettigheder til hugst og for træ, herunder afgifter i forbindelse med skovhugst	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. kontrakter, bankmeddelelser, momsdokumentation, officielle kvitteringer mv.
3. Skovhugst, herunder miljø- og skovbrugslovgivning, herunder lovgivning vedrørende skovforvaltning og bevarelse af den biologiske mangfoldighed, som er i direkte tilknytning til skovhugst	Officielle revisionsrapporter, miljøattester, godkendte hugstplaner, rapporter om lukning af hugstplade, ISO-certificeringer, adfærdskodekser, offentligt tilgængelige oplysninger om streng lovgivningsmæssig overvågning og sporing af træ samt kontrolprocedurer, officielle dokumenter udstedt af kompetente myndigheder i et hugstland
4. Tredjeparter parters lovfæstede brugs- og ejendomsret, som skovhugsten påvirker	Miljøkonsekvensanalyser, miljøforvaltningsplaner, miljørevisionsrapporter, socialt ansvar,

⁶ EU har indgået en række frivillige partnerskabsaftaler med tredjelande, som indeholder en detaljeret beskrivelse af den gældende lovgivning i de pågældende lande. De kan tjene som vejledning for virksomhederne vedrørende den gældende lovgivning for de produkter, som ikke er medtaget i bilaget til en bestemt frivillig partnerskabsaftale, hvor dette er relevant.

	specifikke rapporter om besiddelse samt rettighedskrav og konflikter.
5. Handel og told, i det omfang skovbrugssektoren er berørt.	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. kontrakter, bankmeddelelser, handelspapirer, importlicenser, eksportlicenser, officielle kvitteringer for eksportafgifter, lister over eksportforbud, tildeling af eksportkvoter mv.

5a. Præcisering af produktomfang – emballagemateriale

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 2

a) "træ og træprodukter": træ og træprodukter, der er anført i bilaget med undtagelse af træprodukter eller dele af sådanne produkter, der er fremstillet af træ eller træprodukter, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald

Bilaget til EU-træforordningen

[...]

4415 Pakkasser, tremmekasser, tromler og lignende pakkingsgenstande af træ; kabeltromler af træ; lastpaller og lign., af træ; pallerammer af træ

(Ikke pakkingsgenstande, der udelukkende anvendes som pakkingsgenstande for at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, der er bragt i omsætning)"

[...]

Papirmasse og papir som omhandlet i kapitel 47 og 48 i den kombinerede nomenklatur med undtagelse af bambusbaserede produkter og genbrugspapir og -pap (affald)

[...]

Bilaget beskriver "Træ og træprodukter tariferet i den kombinerede nomenklatur⁷, og som er anført i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 2568/87, og som er omfattet af denne forordning".

HS-kode 4819 omfatter: "Æsker, kartoner, sække, poser og andre emballagegenstande af papir, pap, cellulosevat eller cellulosefibernug; kartoteksæsker, brevbakker og lignende varer af papir eller pap, af den art der anvendes i kontorer, butikker og lign."

- **Når en af ovennævnte artikler bringes i omsætning som produkter i sig selv, i stedet for blot at blive brugt som emballage til et andet produkt, er de **omfattet af forordningen, og der skal derfor foretages due diligence.****
- **Hvis emballage som tariferet under HS-kode 4415 eller 4819 anvendes til at "støtte, beskytte eller bære" et andet produkt, er det ikke omfattet af forordningen.**

Det betyder, at ovenstående citerede begrænsning i parenteser til HS-kode 4415 i bilaget til EU-træforordningen anvendes analogt med HS-kode 4819.

Inden for disse kategorier skelnes der yderligere mellem emballage, som anses for at give et produkt dets

⁷ Den aktuelle version af den kombinerede nomenklatur kan findes på: <http://eur-lex.europa.eu/Result.do?direct=yes&lang=en&where=EUROVOC:005751&whereihm=EUR OVOC:Combined%20Nomenclature>.

"væsentligste karakter", og emballage, som er formet og tilpasset et bestemt produkt, men ikke er en integreret del af selve produktet. Den generelle regel 5 for fortolkning af den kombinerede nomenklatur⁸ præciserer disse forskelle, og eksempler kan ses nedenfor. Denne yderligere skelnen vil dog sandsynligvis kun være relevant for en lille del af varerne i henhold til forordningen.

Situationen kan kort beskrives således:

Omfattet af forordningen

- Emballagemateriale under HS-kode 4415 eller 4819, som bringes i omsætning som et produkt i sig selv.
- Pakningsgenstande, som hører under HS-kode 4415 eller 4819, som giver produktet dets væsentlige karakter: f.eks. dekorative gaveæsker

Undtaget fra forordningen:

- Pakningsgenstande, som præsenteres med produktet indeni, og som udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt (uanset om dette produkt er træbaseret).

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:278:0011:0012:EN:PDF>

5b. Præcisering af produktomfang - "affald*"/"genbrugsprodukter"

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Betragtning (11)

I betragtning af at brugen af genbrugstræ og -træprodukter bør fremmes, og at det ville pålægge virksomhederne en urimelig byrde, hvis denne forordnings anvendelsesområde udvides til at omfatte sådanne produkter, bør brugt træ og træprodukter, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald, udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 2

a) "træ og træprodukter": træ og træprodukter, der er anført i bilaget med undtagelse af træprodukter eller dele af sådanne produkter, der er fremstillet af træ eller træprodukter, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald⁹

Direktiv 2008/98/EF, artikel 3, stk. 1

"affald": ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

Denne undtagelse gælder for:

træprodukter af en art, som er omfattet af bilaget, og som er fremstillet af materiale, som har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald (f.eks. træ fra nedrevne bygninger eller produkter fremstillet af affaldstræ)

Denne undtagelse gælder **ikke** for:

- biprodukter fra en fremstillingsproces, der omfatter materiale, som ikke har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald.

Scenarier

Vil træflis og savsmuld fremstillet som et biprodukt fra et savværk være underlagt forordningen?

Ja

Træflis og andre træprodukter fremstillet af materiale, som tidligere har været bragt i omsætning på det indre marked, vil imidlertid ikke være underlagt forordningens krav, som vedrører at "bringe i omsætning" (artikel 2, litra b), i EU-træforordningen, sidste punktum).

Vil møbler fremstillet af træ fra nedrivning af huse være underlagt forordningen?

Nej, materialet i disse produkter har afsluttet deres livscyklus og ville ellers være blevet deponeret som affald.

⁹ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

6. Ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part, og den rolle, de spiller i forbindelse med risikovurdering og risikobegrænsning¹⁰

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Betragtning 19

For at anerkende god praksis i skovbrugssektoren kan certificering eller andre ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part, og som omfatter kontrol med overholdelse af gældende lovgivning, anvendes i risikovurderingen.

Artikel 6

Due diligence-ordninger

[...]

"[...] Sådanne procedurer skal tage hensyn til [...] de relevante risikovurderingskriterier, herunder: sikkerhed for overholdelse af gældende lovgivning, hvilket kan omfatte certificering eller andre ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part, og som omfatter overholdelse af gældende lovgivning [...]"

og under riskobegrænsning:

"[...] risikobegrænsende procedurer [...] kan omfatte krav om yderligere oplysninger eller dokumentation og/eller krav om ekstern kontrol."

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012

Artikel 4

Risikovurdering og -begrænsning

Der kan tages hensyn til certificering eller andre ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part i risikovurderings- og -begrænsningsprocedurerne, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), andet afsnit, første led, samt i artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 995/2010, såfremt de opfylder følgende kriterier:

de har opstillet et offentligt tilgængeligt regelsæt, der stilles til rådighed for tredjemand og som minimum omfatter alle de relevante krav i den gældende lovgivning

de fastsætter, at en tredjepart fører passende tilsyn, herunder foretager kontrolbesøg på stedet, med jævne mellemrum af højst 12 måneders varighed for at sikre, at den gældende lovgivning overholdes

de indeholder metoder, der er blevet efterprøvet af en tredjepart, til sporing af træ, der er blevet fældet i overensstemmelse med gældende lovgivning, samt træprodukter, der er fremstillet af dette træ, på et hvilket som helst punkt i forsyningskæden, før træet eller træprodukterne bliver bragt i omsætning

de indeholder kontrolredskaber, som er efterprøvet af en tredjepart, til at sikre, at træ og træprodukter af ukendt oprindelse eller træ og træprodukter, som ikke er blevet fældet i overensstemmelse med gældende lovgivning, ikke indgår i forsyningskæden.

¹⁰ Bemærk, at certificering ikke tildeles samme status som FLEGT-licenser og CITES-tilladelser (se afsnit 10).

A. Baggrundsinformation

Ordninger vedrørende frivillig skovcertificering og lovligheden af træ anvendes ofte til at opfylde specifikke kundekrav til træprodukter. De omfatter typisk en standard, der beskriver den forvaltningspraksis, som skal gennemføres i en skovforvaltningsenhed, herunder generelle principper, kriterier og indikatorer, krav vedrørende kontrol med overholdelsen af standarden og tildeling af certifikater samt særskilt "sporbarhedscertificering" ("chain-of custody"-certificering) til sikring af, at produktet udelukkende indeholder træ eller en bestemt procentdel af træ fra certificerede skove.

Når en organisation, som hverken er skovforvalter, producent eller forhandler eller en kunde, som kræver certificering, foretager en vurdering og tildeler et certifikat, kaldes dette tredjeparts-certificering. Certificeringsordninger kræver generelt, at sådanne tredjepartsorganisationer kan demonstrere deres kvalifikationer i forhold til at foretage vurderinger gennem en akkrediteringsproces, der sætter standarder for revisorers færdigheder og de systemer, som certificeringsorganisationerne skal følge. Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) har offentliggjort standarder for såvel krav til certificeringsorganer som vurderingspraksis. Virksomhedsspecifikke kontrolordninger vedrørende lovligheden af træ tilbydes ofte af organisationer, som tilbyder akkrediterede certificeringsydelser, men kræver normalt ikke selv akkreditering.

Certificeringsstandarder for skovforvaltning omfatter generelt et krav om overholdelse af lovgivning vedrørende ledelse af skovforvaltningsenheden. Standarder vedrørende systemstyring som f.eks. miljøstyring eller kvalitetsstyring, omfatter generelt ikke et sådant krav, eller det kontrolleres muligvis ikke så stringent i vurderingen.

B. Vejledning

Når en virksomhed overvejer, om den skal benytte en certificeringsordning eller kontrol af lovligheden for at sikre, at træet i et produkt er fældet på lovlig vis, skal den beslutte, om ordningen indeholder en standard, der omfatter al gældende lovgivning. Dette kræver en vis viden om den ordning, som virksomheden anvender, samt hvordan den anvendes i det land, hvor træet blev fældet. Certificerede produkter er normalt påført et mærkat med navnet på den certificeringsorganisation, som har fastlagt kriterierne og kravene for revisionsprocessen. Sådanne organisationer kan normalt give oplysninger om, hvad certificeringen dækker, og hvordan den blev anvendt i det land, hvor træet blev fældet, herunder oplysninger om arten og hyppigheden af revisioner på stedet.

Virksomheden bør være tilfreds med, at den tredjepartsorganisation, som udstedte et certifikat, var tilstrækkeligt kvalificeret og velanset i forhold til certificeringsordningen og det relevante akkrediteringsorgan. Oplysninger om, hvordan ordningerne reguleres, kan normalt fås fra certificeringsordningen.

Visse ordninger tillader certificering, når en bestemt procentdel af træet i et produkt lever op til hele certificeringsstandarder. Denne procentdel er normalt angivet på mærkatet. I sådanne tilfælde er det vigtigt, at virksomheden søger oplysninger om, hvorvidt der er udført kontrol af den ikkecertificerede del, og om denne kontrol er tilstrækkelig dokumentation for, at den gældende lovgivning er overholdt.

Sporbarhedscertificering kan anvendes som dokumentation for, at intet ukendt eller forbudt træ indgår i forsyningskæden. Formålet med denne certificering er generelt at sikre, at det kun er tilladt træ, der indgår i forsyningskæden på "kritiske kontrolpunkter", og at et produkt kan spores til sin tidligere indehaver (som ligeledes skal være i besiddelse af en sporbarhedscertificering) i stedet for til den skov, det blev fældet i. Et produkt med sporbarhedscertificering kan indeholde en blanding af certificerede og andre tilladte materialer fra forskellige kilder. Hvis en virksomhed benytter sporbarhedscertificering som dokumentation for lovligheden, bør den sikre, at det tilladte materiale overholder den gældende lovgivning, og at kontrollen er tilstrækkelig til at udelukke andet materiale.

Det bør bemærkes, at en organisation kan have sporbarhedscertificering, så længe den har de rigtige systemer til at adskille den certificerede og den tilladte procentdel af tilladt materiale samt ikketilladt materiale, men på et bestemt tidspunkt måske ikke producerer et certificeret produkt. Såfremt en virksomhed anvender certificering som kontrol og køber fra en leverandør, som har sporbarhedscertificering, skal den derfor kontrollere, at det specifikke produkt, den køber, rent faktisk har det krævede certifikat.

Når en virksomhed skal vurdere troværdigheden af en ordning, der er kontrolleret af en tredjepart, kan den benytte følgende spørgsmål, som ikke er udtømmende:

- ✓ Er alle kravene i artikel 4 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 opfyldt?
- ✓ Stemmer certificeringen eller ordningen, der er kontrolleret af en ekstern part, overens med internationale eller europæiske standarder (f.eks. de relevante ISO-vejledninger, ISEAL-koder)?
- ✓ Findes der bekræftede rapporter om mulige mangler eller problemer med ordninger, der er kontrolleret af en tredjepart, i de specifikke lande, hvor træet eller træprodukterne er importeret fra?
- ✓ Er de tredjeparter, som fører tilsyn og kontrol i henhold til artikel 4, litra b), c) og d), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 uafhængige akkrediteringsorganisationer?

7. Løbende evaluering af en due diligence-ordning

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 4

Virksomhedernes forpligtelser

[...]

3. Hver virksomhed skal opretholde og regelmæssigt evaluere den due diligence-ordning, den anvender, bortset fra de tilfælde hvor virksomheden anvender en due diligence-ordning, der er udarbejdet af et overvågningsorgan, jf. artikel 8.

[...]

En "due diligence-ordning" kan beskrives som en dokumenteret, afprøvet trin for trin-metode, inklusive kontrolredskaber, der har til formål at frembringe et konsekvent og ønsket resultat i en forretningsproces. Det er vigtigt, at en virksomhed, som anvender sin egen due diligence-ordning, løbende evaluerer ordningen for at sikre, at de ansvarlige følger de procedurer, der gælder for dem, og at det ønskede resultat opnås. Ifølge god praksis bør dette ske årligt.

En evaluering kan foretages af en person i organisationen (som ideelt set er uafhængig af de personer, der gennemfører procedurerne) eller af et eksternt organ. Evalueringen bør identificere eventuelle svagheder og fejl, og organisationen ledelse bør fastlægge tidsfrister for håndteringen af disse.

Hvad angår due diligence-ordninger for træ, bør evalueringen f.eks. omfatte en kontrol af, om der findes dokumenterede procedurer for indsamling og registrering af nøgleoplysninger om leverancer af træprodukter, der skal bringes i omsætning, for at vurdere risikoen for, at en del af det pågældende produkt indeholdt ulovligt fældet træ, samt en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, med forskellige risikoniveauer. Det bør ligeledes kontrollere, om der ansvarlige for gennemførelsen af de enkelte trin i procedurerne både forstår og gennemfører dem, og at kontrollen er tilstrækkelig til at sikre, at der findes effektive procedurer (dvs. at de identificerer og medfører udelukkelse af risikobetonede træleverancer).

8. Sammensatte produkter

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 6, stk. 1

a) foranstaltninger og procedurer, der giver adgang til følgende oplysninger om virksomhedens lager af træ og træprodukter, som er bragt i omsætning:

- beskrivelse, herunder handelsnavnet og produkttypen samt den almindelige betegnelse for træarten og, hvor det er relevant, den fulde videnskabelige betegnelse

- hugstlandet og, hvor det er relevant:

i) den region i landet, hvor træet blev fældet, og

ii) hugstrettigheder

[...]

Når dette krav om "adgang til oplysninger" skal opfyldes for sammensatte produkter eller produkter med en sammensat træbaseret del, skal virksomheden tilvejebringe oplysninger om al nyfremstillet materiale i blandingen, herunder arterne, hugststedet for de enkelte dele samt lovligheden af disse deles oprindelse.

Det er ofte vanskeligt at identificere den præcise oprindelse for alle dele i sammensatte træprodukter. Det gælder navnlig rekonstituerede produkter som papir, træfiberplader og spånplader, hvor det også kan være vanskeligt at identificere arter. Hvis arten af det træ, der er anvendt til at fremstille produktet, varierer, skal virksomheden tilvejebringe en liste over de enkelte træarter, som kan være brugt til at fremstille træproduktet. Arterne bør opstilles i overensstemmelse med internationalt anerkendte trænomenklaturer (f.eks. DIN EN 13556 "Nomenclature of timbers used in Europe", Nomenclature Générale des Bois Tropicaux, ATIBT (1979))

Såfremt det kan konstateres, at en del af et sammensat produkt allerede er bragt i omsætning, inden det blev indarbejdet i produktet, eller det er fremstillet af materiale, som har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald (se 5b), er det ikke nødvendigt at foretage en risikovurdering af denne del. Hvis en virksomhed f.eks. fremstiller og sælger et produkt, der indeholder en blanding af træflis, hvoraf en del stammer fra træprodukter, som allerede er bragt i omsætning i EU, og en del stammer fra nyt træ, som virksomheden har importeret i EU, er det kun nødvendigt at foretage en risikovurdering af den importerede del.

Beskrivelse af eksempler på virksomhedens lager findes i bilag II.

9. "Skovbrugssektoren"

Relevant lovgivning:

EU-træforordningen

Artikel 2

[...]

h) "gældende lovgivning": den lovgivning, der gælder i hugstlandet for følgende forhold: [...]

- handel og told, i det omfang skovbrugssektoren er berørt.

Dette henviser udelukkende til overholdelse af love og regler i de lande, hvor der er fældet træ til eksport af træ og træprodukter. Kravet vedrører eksport fra hugstlandet og ikke det land, der eksporterer til EU. Hvis træet f.eks. blev eksporteret fra landet X til landet Y og derefter til EU, ville kravet gælde eksport fra X og ikke fra Y til EU.

Gældende lovgivning omfatter, men er ikke begrænset til:

- Forbud, kvoter og andre begrænsninger for eksport af træprodukter, f.eks. forbud mod eksport af uforarbejdet tømmer eller rå brædder.
- Krav til eksportlicenser for træ og træprodukter
- Officiel tilladelse, som enheder, der eksporterer træ og træprodukter skal tilvejebringe
- Betaling af skatter og afgifter vedrørende eksport af træprodukter

10. Behandling af træ, der er omfattet af CITES og FLEGT

Relevant lovgivning

EU-træforordningen

Artikel 3

Status for træ og træprodukter, der er omfattet af FLEGT og CITES

Trædelen i træprodukter, som er anført i bilag II og III til forordning (EF) nr. 2173/2005, og som stammer fra partnerlande, der er anført i bilag I til nævnte forordning, og som opfylder bestemmelserne i nævnte forordning og dens gennemførelsesbestemmelser, anses for at være lovligt fældet i den i nærværende forordning anførte betydning.

Træ af arter, der er opført i bilag A, B eller C til forordning (EF) nr. 338/97, og som opfylder bestemmelserne i nævnte forordning og dens gennemførelsesbestemmelser, anses for at være lovligt fældet i den i nærværende forordning anførte betydning.

[...]

Ifølge forordningen opfylder træ og træprodukter, der er omfattet af FLEGT-licenser eller CITES-certifikater fuldt ud forordningens krav. Det betyder:

- a) At virksomheder, som bringer produkter i omsætning, som er omfattet af sådan dokumentation, ikke skal foretage due diligence for sådanne produkter, bortset fra at de skal kunne påvise, at de er omfattet af gyldig og relevant dokumentation.
- b) At de kompetente myndigheder ikke vil anse sådanne produkter for at være lovligt fældet, og at der ikke er nogen risiko for, at produkterne ikke overholder forordningens bestemmelser, hvilket ville betyde et forbud mod at bringe ulovligt træ i omsætning på markedet.

Dette skyldes, at der er foretaget kontrol af lovligheden – og dermed due diligence – i eksportlandet i overensstemmelse med de frivillige partnerskabsaftaler mellem disse lande og EU, og virksomhederne kan således anse træet for at være risikofrit.

Bilag I

Sådan fortolkes "bringe i omsætning" i praksis

Følgende scenarier beskriver situationer, hvor et firma/en person anses for at være en virksomhed i henhold til EU-træforordningen.

Scenarie 1

Producenten C køber papir i et tredjeland uden for EU og importerer det til EU (vilkårligt land), hvor han bruger papiret til at fremstille kladdehæfter. Han sælger derefter kladdehæfterne til forhandleren D i en EU-medlemsstat. Kladdehæfter er et produkt, som er omfattet af bilaget til EU-træforordningen:

- Producenten C bliver en virksomhed, når han importerer papiret til egen forretningsmæssige brug.

Scenarie 2

Forhandleren G køber papirruller til kasseapparater i et tredjeland uden for EU og importerer dem i EU, hvor han anvender dem i sine butikker:

- Forhandleren G bliver en virksomhed, når han importerer papirrullerne til kasseapparater til egen forretningsmæssige brug.

Scenarie 3

Den EU-baserede producent C importerer overfladebehandlet kraftpapir direkte fra en tredjelandproducent og bruger det til at pakke produkter, som efterfølgende sælges i EU:

- Forhandleren C bliver en virksomhed, når han importerer kraftpapiret i EU til egen forretningsmæssige brug. (Bemærk, at det i dette tilfælde ikke er relevant, at kraftpapiret udelukkende anvendes som emballage, eftersom det importeres som et produkt i sig selv).

[Scenarie 4, 5 og 6 omhandler EU-enhederes køb af træ og træprodukter fra ikke-EU-enheder under let varierende omstændigheder, som forklares i slutningen af hvert scenarie]

Scenarie 4

Den EU-baserede træforhandler H køber en spånplade online fra en leverandør uden for EU. I henhold til kontrakten overdrages ejendomsretten straks til træforhandleren H, selv om spånpladen stadig befinder sig uden for EU. Spånpladen transporteres til en EU-medlemsstat og føres igennem tolden af speditøren J, som leverer den til træforhandleren H. Træforhandleren H sælger derefter spånpladen til bygmesteren K.

- Træforhandleren H bliver en virksomhed, når agenten J importerer spånpladen i EU til H's forretningsmæssige distribution eller brug. Speditøren J fungerer kun som agent, der transporterer varer for træforhandleren H.

[I dette scenarie overdrages ejendomsretten fra en ikke-EU-enhed til EU-enheden, inden produktet fysisk føres ind i EU.]

Scenarie 5

Den EU-baserede træforhandler H køber en spånplade online fra leverandøren L, som er baseret uden for EU. I henhold til kontrakten overdrages ejendomsretten først, når spånpladen leveres til træforhandleren H's plads i Det Forenede Kongerige. Speditøren J importerer pladen til EU for leverandøren L og leverer den til træforhandleren H's plads.

- Træforhandleren H bliver en virksomhed, når leverandøren L's speditør J importerer spånpladen i EU til H's forretningsmæssige distribution eller brug.

[I dette scenarie overdrages ejendomsretten først fra ikke-EU-enheden til EU-enheden, når produktet fysisk er ført ind i EU.]

Scenarie 6:

Den ikke-EU-baserede leverandør L importerer en forsendelse af træ eller træprodukter i EU og leder derefter efter en køber. Træforhandleren H køber træet eller træprodukterne fra L, når forsendelsen er fysisk ført ind i EU og af toldmyndighederne er frigjort til fri omsætning ved leverandøren L til dennes forretningsmæssige brug.

- Leverandøren L bliver en virksomhed, når han importerer produkterne i EU til egen forretningsmæssige distribution. Træforhandleren H er forhandler.

[I dette scenarie overdrages ejendomsretten først fra ikke-EU-enheden til EU-enheden, når produktet fysisk er ført ind i EU, og før dette tidspunkt findes der ikke nogen kontrakt.]

Scenarie 7

Den EU-baserede forhandler M importerer træprodukter i EU og sælger dem direkte gennem sin forretning til ikkekommercielle forbrugere:

- Forhandleren M bliver en virksomhed, når han importerer træprodukterne i EU til egen forretningsmæssige distribution.

Scenarie 8

Energiselskabet E køber træflis direkte fra et tredjeland uden for EU og importerer den i EU, hvor det bruger den til at producere energi, som selskabet derefter sælger til det nationale forsyningsnet i en EU-medlemsstat. Selv om træflis ikke ligger inden for anvendelsesområdet for EU-træforordningen, er dette

ikke tilfældet for det endelige produkt, energi, som selskabet sælger.

- Energiselskabet E bliver en virksomhed, når det importerer træflis i EU til egen forretningsmæssige brug.

Scenarie 9

Træforhandleren F køber træflis direkte fra et tredjeland uden for EU og importerer den til EU, hvor han sælger den videre til energiselskabet E. Energiselskabet E anvender derefter denne træflis i EU til at producere energi, som selskabet sælger til det nationale forsyningsnet i en medlemsstat:

- Træforhandleren F bliver en virksomhed, når han importerer træflisen i EU til egen forretningsmæssige distribution.

[I scenarie 10 og 10a fremhæves det, at stående træer ikke hører under forordningens anvendelsesområde. Afhængigt af detaljerne i kontrakten kan en "virksomhed" enten være skovejeren eller det firma, som har retten til at fælde træ til egen forretningsmæssige distribution eller brug.]

Scenarie 10

Skovejeren Z fælder træer på sin egen jord og sælger træet til kunder eller forarbejder det på sit eget savværk.

- Skovejeren Z bliver en virksomhed, når han fælder træet til egen forretningsmæssige distribution eller brug.

Scenarie 10a

Skovejeren Z sælger retten til at fælde stående træer på Z's ejendom til A til A's egen forretningsmæssige distribution eller brug.

- Firmaet A bliver en virksomhed, når han fælder træet til egen forretningsmæssige distribution eller brug.

Bilag II

Eksempler på oplysninger om sammensatte produkter

Produkttype:	Køkkenudstyr i flade pakker					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:	April 2011 – december 2012					
Mængde	3 200 stk.					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
Kerne	Halv-hård træfiberplade	Blandede nåletræer: primært skovfyr (<i>Pinus sylvatica</i>)	Mere end én EU-medlemsstat	Flere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant
		rødgran (<i>Picea abies</i>)	Tredjeland, borealt vækstland	Flere	Interne revisioner af lovlighed og sporbarhed	Ja (hvis velbegrundet tillid)
Overflade	Overfladebehandlet papir med påtrykt trædesign, importeret fra et ikke-EU-land.	Ukendt	Ukendt	Ukendt	Nej	Nej

Produkttype:	Saml-selv-kontormøbler					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:	Januar 2011 – juni 2011					
Mængde	1500 stk.					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
Kerne	Spånplade	Sitka-gran	EU-medlemsstat	Flere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant
For- og bagside	0,5 mm finér	Bøg (<i>Fagus sylvatica</i>)	EU-medlemsstat	Private skov-ejere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant

Produkttype:	Træflis					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:	Januar 2012 – december 2012					
Mængde	10 000 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
	Fra savværksfliser/ afskæringer	Blandet gran, fyr og birk	EU-medlemsstat	Flere private skov-	Set ejers genvækst-	Ikke relevant

	fra træer købt stående af skovejere			ejere	planer	
	Fra savværksfliser/afskæringer fra tømmer købt ved vejsiden	Blandet gran, fyr og birk	EU-medlemsstat	Flere private skovejere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant

Produkttype:	Skrivepapir (90 g/m ²) fra Indonesien					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:	April 2012 – marts 2013					
Mængde	1 200 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
	Korttavet papirmasse	<i>Acacia mangium</i>	Tredjeland, tropisk udviklingsland, specificeret provins	Industriel skovplantagerettighed XXX	Lovligheds-certifikat	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	Korttavet papirmasse	Blandet tropisk hårdtræ	Tredjeland, tropisk udviklingsland, specificeret provins	Naturlig sekundær skovlysning til beplantning af papirtræ og oliepalmer	Nej	Nej
	Langtavet papirmasse	<i>Pinus radiata</i>	Tredjeland, tempereret	Skovbeplantning	Effektstyrings-certifikat	Ja (hvis velbegrundet tillid)

Produkttype:	12-mm-krydsfinér					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:	April 2012 – marts 2013					
Mængde	8 500 m ³					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
For- og bagside	Finér	Bitangor (<i>Callophyllum sp.</i>)	Tredjeland, tropisk udviklingsland, specificeret provins	YYY rettighed	Eksportcertifikat fra statsligt agentur	Ja (hvis velbegrundet tillid)
Kerne	Finér	Poppel (<i>Populus sp.</i>)	Tredjeland, tempereret vækstland	Småskov, uspecificeret	Nej	Nej

Product Type:	Overfladebehandlede kunstplader fra Kina					Muligt at bringe i omsætning?
Periode:						
Mængde	500 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
	NBKP-nåletræ (Northern Bleached Kraft Pulp)	Skarntydegran (<i>Tsuga heterophylla</i>), douglasgran (<i>Psuedo-tsuga menziesii</i>) kæmpethuja (<i>Thuja plicata</i>), hvidgran (<i>Picea glauca</i>), klitfy (<i>Pinus contorta</i>)	Tredjeland, borealt land	Rettighed til industriel jordbrug med træer	Klassificeret "ikkekontroversiel" under certificeringsvejledning	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	LBKP-hårdtræ (Laubholz Bleached Kraft Pulp)	Poppel (<i>Populus spp.</i>)	Tredjeland, borealt land	Rettighed til industriel jordbrug med træer	Klassificeret "ikkekontroversiel" under certificeringsvejledning	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	Mekanisk papirmasse	Poppel (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), hvidgran (<i>Picea glauca</i>), banksfyr (<i>Pinus bank-siana</i>)	Tredjeland, borealt land	Flere private skovejere	Ikkekontroversiel Lovlighedscertifikat	Ja (hvis velbegrundet tillid)

³ EUT L 177 af 7.7.2012, s. 16-18.

